

My z dwadzieścia jeden
Wrogowie atomu
Gwiazdom obojętni
Chyba, że z ekranów
Dzieci telefonów
Co nas oddzielają
Podobni do słupów
Przy drodze do raju

My z dwadzieścia jeden
Nie wierzymy w Eden
My z dwadzieścia jeden
Zabijamy czas
My z dwadzieścia jeden
Suchy liść na drzewie
My z dwadzieścia jeden
Obok asa - as

Jeśli już czytamy
To między wierszami
W podróż wyruszamy
Łączem internetu
I słów się wstydzimy
Bo nie z tego wieku
Ery krzemu twardego
Pośpiechu i stresu

A gdy czasem chandra
Zawyje tęsknotą
I skoczy do gardła
Za czymś, czego nie ma
Weź fiolkę cynizmu
By uciec od cierpień
Popij szklanką wody
I naciśnij enter